

۲۰۲۰/۱۲/۱۱

محمد نعیم بارز

انتقاد آقای اختر محمد یوسفی از رئیس جمهور اشرف غنی توجیه پذیر نیست!

محترم آقای اختر محمد یوسفی!

ببخشید که نوشته های من کمی تلخ و گزنده است ولی ناگذیر باید گفت که در سبک کار شما سه نقص اساسی وجود دارد:

- ۱- سرعت در نوشتن با کمتر اندیشیدن که حتی به صحت و سقم کلمات و جملات چندان فکر نمی کنید.
  - ۲ - چند موضوع را با هم خلط کرده و یک دفعه ای ارائه می نمایند.
  - ۳ - دراز نویسی می کنید و خواننده را وادار به فرار می نمایند.
- آرزومندم در آینده هر سه مسئله را کمی در نظر بگیرید.
- بحث قبلی من در دفاع از سخن رئیس جمهور اشرف غنی در کنفرانس کشور های کمک کننده به افغانستان در ژرف بود که گفته است: «من کمک خیرات نمی خواهم»
- بلی من و یک تعداد دیگر به این باوریم که پس از مدت تقریباً نیم قرن از میان همه فساد و فساد پیشگان، دولت کنونی افغانستان تحت رهبری یک هسته سه نفری بنام رئیس جمهور اشرف غنی، معاون اول امرالله صالح و معاون دوم سرور دانش قرار گرفته است که میتوان امید بهبودی را در دل پروریده و پرسیده ام که اگر کسی باور ندارد و کدام فرد و یا گروه دیگری را می شناسد که بهتر و خوبتر بتواند کار کند، معرفی نماید.
- شما در جوابیه مورخه ۰۷/۱۲/۲۰۲۰ خود به نوشته مورخه ۰۴/۱۲/۲۰۲۰ من یک کتنگ کهنه اخبار را با عکسی از داکتر نجیب و چند فرد طالب و یک توپ با میله گل پوش که از سقوط حکومت داکتر نجیب و پیروزی طالبان خبر می دهد به نشر رسانده و در پای آن به صفحه دوم، پاراگراف دوم نوشته اید:
- «در تعریف کمک های جامعه جهانی به افغانستان نباید تعبیر سوء کرد، کمک های جامعه جهانی با افغانستان را مکلفیت و وظایف کشور های خارجی شمرد»
- در چند پاراگراف دیگر باز هم همین موضوع تکرار آمده است، یکی را از صفحه دوم پاراگراف پنجم به نقل می آورم:

«ویرانی های جنگ در افغانستان و اعمار مجدد میهن و وظایف ملی زمامداران و مردم افغانستان است. در قدم نخست مسئولیت این وظایف به زمامداران کشور و رهبران آن تعلق دارد. هیچ کشور خارجی بشمول کشور های کمک کننده جامعه جهانی بعد از یازدهم سپتمبر ۲۰۰۱ میلادی مکلفیت اعمار افغانستان را به دوش خویش ندارد»

آقای یوسفی این حرف شما بدون استدلال به چه معنی است؟ احتمالاً به این منطق استوار خواهد بود که زور هر چه خواهد و عمل کند حق دارد و کم زور باید اطاعت نماید. مثلاً دولت شوروی سابق حق داشت به افغانستان لشکر کشی کرده صد ها هزار انسان بی گناه را به قتل رساند، صد ها سال حاصل دست رنج مردم را نابود کند و بالاخره شکست خورده به کشور خود بر گردد و بگوید اشتباه کردیم. و مردم افغانستان حق نداشته باشد درخواست غرامت یا تاوان تجاوز را مطرح نماید.

همین طور مردم آگاه جهان می دانند که حامی اصلی طالبان و القا عده حکومت پاکستان بوده و تا هنوز هم پایگاه های طالبان در خاک پاکستان است، اما زمانیکه سازمان القا عده امریکا را مورد حملات تروریستی خود قرار می دهد، امریکا و ناتو به افغانستان لشکر کشی کرده و مدت بیست سال در این جنگ هزاران انسان به قتل می رسند.

آقای یوسفی حرف شما به دفاع از امریکا و جامعه جهانی به زعم خود تان درست است، آنها مکلفیت پرداخت کمک به افغانستان را ندارند، البته بر طبق منطق خود شان یعنی زور اما آنها برای اینکه با استفاده از فقر مردم و ضعف دولت بار دیگر تروریزم از افغانستان، کشور شان را مورد حمله قرار ندهد. رهبران دولت ایالات متحده امریکا به این نظر سناتور لیبر من از حزب دیموکرات در سال ۲۰۰۶ موافق بودند که: «افغانستان باید بیک باتلاق برای القا عده و تروریزم مبدل شده و در آنجا غرق شوند. او پنج مساله را برای پیروزی در جنگ افغانستان متذکر می شود:

- ۱- ازدیاد نظامی و توافق لازم با متحدان اروپایی.

- ۲- مسایل نظامی و دیپلماسی به صورت صحیح با هم پیش برده شود.

- ۳- اردوی افغانستان به دو صد هزار برسد با تمام ساز و برگ جدید نظامی.

- ۴- توجه و جدی گرفتن دخالت همسایه های افغانستان.

- ۵- تقویت مسائل ملی و مبارزه علیه جناح های اسلامی تند رو و طالبان.

گذشته از این حرف ها و تعهدات باید فراموش نکنید که در هر سال و در تمام کنفرانس های در سطح بین المللی تعهد کمک های اقتصادی و نظامی برای افغانستان به عمل آمده و امضای توافق نامه های ستراتیژیک مکلفیت و اجرای تعهدات جامعه جهانی را به افغانستان مشخص ساخته است و این مسایل به اشرف غنی حق می دهد که بگوید دولت افغانستان رابطه مشترک و منافع مشترک با جامعه جهانی و امریکا دارد نه رابطه خیرات خواهی و خیرات گیری. بلی آقای یوسفی به زعم شما قتل عام مردم و ویرانی کشوری حق و مکلفیت دولت های قدرتمند خارجی است و باز سازی وظیفه زمامداران کشور های ضعیف و فقیر.

پس ایجاد سازمان ملل متحد و این همه مسایل حقوقی، پیمان ها و توافق نامه های اخلاقی به چه معناست؟ صفحه چهارم پاراگراف چهارم: «اشرف غنی برای مجازات عاملین فساد و مجرمین مکرر فساد در افغانستان منتظر کی و این انتظار برای چیست؟»

آقای یوسفی من در نوشته خود در مورد شتابزدگی بشما نوشته بودم اما شما بجای اینکه توجه به آن نموده باشید بار دیگر می نویسید: «اشرف غنی برای عاملین فساد و مجرمین منتظر کی و این انتظار برای چیست؟ معلوم میشود خودت آنقدر به عشق انتقاد از دولت افغانستان مبتلا هستی که اصلاً یک لحظه هم به شرایط و اوضاع جاری در افغانستان چهل سال جنگ زده فکر نمی کنی. اقلأ اگر متوجه انتخابات اخیر ریاست جمهوری شده بودید میدانستید که بر سر قدرت چه کش مکش ها و تهدید های برای درگیری جنگ داخلی وجود داشته و دارد. همه شاهدیم با آنکه

پیروزی تیم دولت ساز اشرف غنی رسماً از سوی نهاد مسئول انتخابات اعلام شد، اما داکتر عبدالله با حمایت جنگ سالار دوستم و دیگران چه وضع را به وجود آورد که چیزی نمانده بود جنگ داخلی در گیرد و کشور به شمال و جنوب تقسیم شود، در چنین وضعیت اشرف غنی ناچار داکتر عبدالله و یک تعداد دار و دسته ای آن را شامل قدرت نمود. شما خبر نیستید و الی می دانستید که هزاران دو سیه در مورد سوء استفاده جویان بزرگ و دزدان و غارت گران و جنایت گران در محاکم وجود دارد و بعضی هم راهی زندان شده اند.

همه شاهدیم که چگونه تحت فشار دولت امریکا اشرف غنی و لویه جرگه به رهائی پنج هزار طالب قاتل و جنایت کار و قاچاق بران مواد مخدر از زندانها تن دادند. کمی به دقت روی هر موضوع فکر کنید نه اینکه در یک صفحه سایت «آریا نا افغانستان» شتاب زده پنج مقاله برای نشر بفرستید و بگو نه ای اجاره دار ها یا تیکه دار های افغانستان چیزی را سرهم بندی کرده زودتر کار را تمام نمائید.

ما به دولت ملتی تعلق داریم که رهبران طبیعی آن همانا گل بدین ها، دوستم ها، خلیلی ها، محقق ها، ربانی ها و غیره اند و توقع شما از دولت موجود در افغانستان در حد دولت آلمان، فرانسه سوئیس و غیره است. بهرحال چه سخنان تلخ و تند مرا بپذیرید و یا خیر من دیگر مزاحم تان نمی شوم. پایان

[برای مطالب دیگر محمد نعیم بارز، اینجا کلیک کنید](#)